

Їхав козак за Дунай

Климовський Семен

Їхав козак за Дунай, сказав: "Дівчино, прощай!

Ти, конику вороненький, неси та гуляй!"
Постій, постій, мій козаче, твоя дівчина плаче,
На кого ж ти покидаєш — тільки подумай.

Приспів:

Лучше було б, лучше було б не ходить,
Лучше було б, лучше було б не любить,
Лучше було б, лучше було б та й не знать,
Чим тепер, чим тепер забувать.

Вийшла, руки заломавши і тяженько заплакавши:

"Як ти мене покидаєш – тільки подумай!"
"Білих ручок не ламай, ясних очок не стирай;
Мене з війни із славою к собі дожидай".

Приспів.

"Не хочу я нічого, тільки тебе одного;
Ти будь здоров, мій миленький, а все пропадай".
Свиснув козак на коня: "Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся через три года!"

Приспів.

Їхав козак за Дунай, сказав: "Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький, скачи та гуляй!"

Приспів. (2)

Постійна адреса: http://ukrlit.org/klymovskyi_semen/yikhav_kozak_za_dunai